

vist sig, at det har været en succes, og det synes jeg man skulle fortsætte med at gøre i hele landet.

Når vi taler om dagtilbud til børn og børnepasning, så er det vores opfattelse i Fremskridtspartiet, at vi skulle prøve at gå en anden vej, end man gør i øjeblikket. Vi synes, at det var bedre, at forældrene fik ansvaret for at betale en større del af pasningen af børnene, og at man så til gengæld lavede nogle markante skattelettelser, så der blev en reel valgfrihed i forhold til, om man selv vil passe sine børn, eller man vil lade andre om at gøre det.

Jeg vil også pointere, at vi savner, at der bliver lagt mere vægt på udlicitering, udlicitering ikke bare for udliciteringens egen skyld, men fordi udlicitering giver en bedre service. F.eks. omkring de personlige hjælpemidler kunne vi godt tænke os, at der var en større valgfrihed. Det har ministeren så også sørget for; ministeren har faktisk lavet nogle rigtig gode paragraffer i forhold til personlige hjælpemidler. Vi støtter meget, at man kan købe hjælpemidlerne et andet sted og så få refunderet det, som kommunen normalt betaler for hjælpemidlerne.

Men af en eller anden mystisk årsag er der et bestemt hjælpemiddel, man har undladt, som er omtalt i et stykke for sig selv, og det er høreapparaterne. Hvorfor laver man en og flot, rigtig god paragraf og udtager så lige præcis høreapparaterne? Der ligger jo et forslag i Folketinget fra Fremskridtspartiet om, at der skal gælde de samme betingelser som ved de andre hjælpemidler. Der er altså behov for større valgfrihed, og det gælder ikke mindst på hjemmehjælpsområdet og når vi taler om hjælpemidlerne.

Omkring aktivering – det bliver nok det sidste, jeg når at omtale, for jeg kan se, at taletiden er ved at være gået, selv om der jo er masser at sige – er det Fremskridtspartiets opfattelse, at det altid skal kunne betale sig at gå ud og få et rigtigt arbejde. Derfor er vi i Fremskridtspartiet utilfredse med, at man går ind og så siger, at de, der kommer ud i aktivering, skal have overenskomstsmæssig løn. Det vil ikke være rimeligt, at de får det.

Det andet, vi synes er forkert, er, man går ind med den 10-krone, at man går ind og belønner med yderligere 10 kr. for dem, som kommer ud i aktivering. Det er ikke rimeligt, at man laver det på den måde. For os at se er det vigtigt, at det altid vil kunne betale sig at gå ud og få et reelt arbejde.

Og nu er min taletid som sagt opbrugt, og det er lidt ærgerligt, for der var jo rigeligt andet og mere at sige; men det må så vente.

Bruno Jerup (EL):

Vi havde også håbet på, at vi havde behandlet de her lovforslag på en lidt anden måde, som hr. Tom Behnke også var inde på. Men til en start kan vi jo sige, vi ligesom SF også havde set frem til, at man i stedet for havde lavet en socialreformkommission, som kunne have arbejdet med problemet.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvad der er lang tid, og det er der åbenbart forskellige synsvinkler på, men i hvert fald historisk set har man jo tidligere brugt væsentlig længere tid på at lave egentlige sociale reformer. Det kan selvfølgelig være, at man fra ministerens side betragter dette her som nogle mindre ændringer, men jeg synes nu alligevel, der er en del ændringer i lovforslagene tilsammen.

Jeg vil prøve at sige noget om de fire lovforslag, og det, jeg ikke når, vil jeg så tage i anden runde, så det alligevel kommer med.

Enhedslisten er enig i grundtanken i det første lovforslag omkring retssikkerhed og administration på det sociale område. Vi synes, det er positivt, at man fastlægger nogle overordnede sagsbehandlingsrammer, og at der kommer et enstrengt ankesystem på det sociale område. Det er i øvrigt et fremtrædende princip i Enhedslistens socialpolitik. Borgerne skal vide, hvad de har ret til, og de sjældne tilfælde, hvor der kan være tvivl, skal der være et entydigt og gennemskueligt klage- og ankesystem.

Det her lovforslag bevæger sig ind på den rigtige vej, men der er en række elementer i lovforslaget, som ikke er acceptable, ligesom det selvfølgelig også er svært at se forslaget løst fra de tre andre lovforslag, som det skal bruges på.

Vi er enige med ministeren i, at det kan være en god idé at oprette koordinationsudvalg både lokalt og centralt, men vi er ikke enige i den sammensætning, som ministeren foreslår. Vi synes, at brugerne er alt for svagt repræsenteret. F.eks. synes vi, at Landsorganisationen af bistandsklienter også skulle ind, og vi synes også, at f.eks. FTF mangler i de lokale koordinationsudvalg. FTF omfatter jo lige præcis en af de faggrupper, som i deres daglige arbejde er – hvad skal vi sige – i kontakt med den sociallovgivning, som det her drejer sig om, og med brugerne.